

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

P9_TA(2023)0053

Strategia UE w celu pobudzenia konkurencyjności przemysłu, handlu i wysokiej jakości miejsc pracy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2023 r. w sprawie strategii UE na rzecz zwiększenia konkurencyjności przemysłu oraz pobudzenia handlu i tworzenia miejsc pracy dobrej jakości (2023/2513(RSP))

(2023/C 283/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. zatytułowany „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając komunikat Komisji z 8 lipca 2020 r. zatytułowany „Strategia w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu” (COM(2020)0301),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 września 2020 r. zatytułowany „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020)0590),
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 maja 2021 r. zatytułowany „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy” (COM(2021)0350),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 5 maja 2021 r. zatytułowany „Strategiczne zależności i zdolności” (SWD(2021)0352),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 5 maja 2021 r. zatytułowany „Roczne sprawozdanie dotyczące jednolitego rynku za 2021 r.” (SWD(2021)0351),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 5 maja 2021 r. zatytułowany „W kierunku konkurencyjnej i czystej stali europejskiej” (SWD(2021)0353),
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 września 2022 r. w sprawie wdrożenia zaktualizowanej nowej strategii przemysłowej dla Europy: dostosowanie wydatków do polityki ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 z 14 grudnia 2022 r. ustanawiającą program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 1 lutego 2023 r. zatytułowany „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej” (COM(2023)0062),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0329.

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 19.12.2022, s. 4.

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 19 maja 2022 r. w sprawie skutków społecznych i gospodarczych dla UE związanych z rosyjską wojną w Ukrainie – zwiększanie zdolności UE do działania ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 5 października 2022 r. w sprawie reakcji UE na wzrost cen energii w Europie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 25 listopada 2020 r. w sprawie nowej strategii przemysłowej dla Europy ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 21 listopada 2018 r. zatytułowane „Przyszła unijna strategia na rzecz polityki przemysłowej”,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 27 maja 2019 r. zatytułowane „Strategia dotycząca polityki przemysłowej UE: wizja na rok 2030”,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 16 listopada 2020 r. zatytułowane „Odbudowa przyspieszająca przechodzenie na bardziej dynamiczny, odporny i konkurencyjny przemysł europejski”,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 17 grudnia 2020 r. dotyczące ekologicznej odbudowy opartej na obiegu zamkniętym,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że strategia przemysłowa UE powinna umożliwić przemysłowi europejskiemu wspieranie transformacji ekologicznej i cyfrowej, a jednocześnie obronę jego otwartej strategicznej autonomii, zachowanie konkurencyjności na rynku światowym, utrzymanie wysokiego poziomu zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy w Europie oraz wzmocnienie zdolności do innowacji i produkcji w Europie;
- B. mając na uwadze, że w zmieniającym się geopolitycznie świecie istotne jest wzmocnienie europejskiej konkurencyjności przemysłowej przez zmniejszenie zależności Europy od państw trzecich w zakresie krytycznych i strategicznych materiałów, produktów i technologii, a także zapewnienie przystępnej cenowo, czystej i bezpiecznej energii dla jej przemysłu;
- C. mając na uwadze, że globalny wyścig o kształtowanie przyszłości produkcji czystych technologii energetycznych nabiera tempa, napędzany przez masowe interwencje publiczne, takie jak amerykańska ustawa o obniżeniu inflacji (IRA), ze strony światowych mocarstw;
- D. mając na uwadze, że wzmocnienie otwartej strategicznej autonomii UE wymaga połączenia różnych rozwiązań, w tym ograniczenia zużycia energii i materiałów, zwiększenia zdolności produkcyjnych i wytwórczych UE, inwestycji w sektory strategiczne oraz w badania i rozwój, a także dywersyfikacji dostawców przez partnerstwa i sojusze sektorowe oraz rady handlowe i technologiczne z krajami partnerskimi;
- E. mając na uwadze, że strategia przemysłowa Unii powinna również zapewniać prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku, zapobiegać zakłóceniom na rynku i tworzyć równe warunki działania w UE i poza nią; mając na uwadze, że wymaga to również silnego nadzoru i egzekwowania przepisów jednolitego rynku, aby zapewnić przewagę konkurencyjną przedsiębiorstwom z UE i przeprowadzić globalnemu przejściu na neutralną dla klimatu, zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym;
- F. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie mają taką samą przestrzeń fiskalną dla pomocy państwa; mając na uwadze, że nieskoordynowana reakcja Unii Europejskiej i państw członkowskich, które mają różną przestrzeń fiskalną dla pomocy państwa, mogłaby stworzyć ryzyko fragmentacji jednolitego rynku; mając na uwadze, że zdecydowana większość pomocy państwa zatwierdzonej na podstawie tymczasowych ram kryzysowych została zgłoszona tylko przez dwa państwa członkowskie;
- G. mając na uwadze, że w planie Komisji uznano, iż aby sprostać obecnym wyzwaniom, UE powinna zapewnić szybszy dostęp do wystarczającego finansowania, wykorzystując finansowanie prywatne, pomoc państwa, fundusze UE i nowy Europejski Fundusz na rzecz Suwerenności, który mógłby wspierać europejską strategię przemysłową;

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0219.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0347.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 43.

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

- H. mając na uwadze, że Parlament zawsze powinien odgrywać rolę organu budżetowego w każdym środowisku budżetowym, aby zapewnić demokratyczną rozliczalność i przejrzystość w pozostałym okresie obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF);
- I. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie pokazała nam, że pokoju w Europie nie można uznawać za pewnik; mając na uwadze, że jej skutki, w tym wzrost cen energii i inflacja, spowodowały bezprecedensowe zawirowania gospodarcze i kryzys związany z kosztami utrzymania w Europie, którego przebieg jest wysoce niepewny;
- J. mając na uwadze, że przemysł energochłonny, w którym zatrudnionych jest 8 milionów pracowników w Europie, boryka się z wysokimi cenami energii, przy czym ceny gazu są około sześciokrotnie wyższe niż średnia z ostatnich 10 lat i ponad czterokrotnie wyższe niż w Stanach Zjednoczonych;
- K. mając na uwadze, że kształcenie, szkolenie zawodowe i szkolnictwo wyższe wywierają globalny i istotny wpływ na jakość miejsc pracy i przyszłość europejskiego przemysłu w kontekście otwartej autonomii strategicznej oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej; mając na uwadze, że społeczność uniwersytecka odgrywa kluczową rolę w innowacjach i badaniach na potrzeby przemysłu;
- L. mając na uwadze, że celem Unii jest osiągnięcie co najmniej 80 % zasięgu umów zbiorowych w państwach członkowskich, zgodnie z dyrektywą w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych⁽⁶⁾;
- M. mając na uwadze, że przemysł wymaga stabilnych i przewidywalnych przepisów, aby można było zapewnić równe warunki działania i zwalczać nieuczciwe praktyki ze strony krajów trzecich i w Unii; mając na uwadze, że UE powinna nadal wspierać otwartą gospodarkę opartą na uczciwej konkurencji w Europie i w stosunkach z partnerami międzynarodowymi;
- N. mając na uwadze, że obejmuje to konsolidację partnerstw UE z Ameryką Łacińską oraz ratyfikację umów z Chile, Nową Zelandią i Meksykiem; mając na uwadze, że obejmuje to również zaległą umowę dwustronną z Mercosurem, pod warunkiem że zobowiązania sprzed ratyfikacji dotyczące zmiany klimatu, wylesiania i innych kwestii będą zadowalające; mając na uwadze, że oznacza to także monitorowanie dalszych negocjacji i ewentualnego zawarcia umowy z Australią oraz dążenie do rozpoczęcia negocjacji w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej z Tajwanem, jak również do dalszego rozwoju naszego partnerstwa na równych prawach z Afryką w następstwie szczytu Unia Europejska – Unia Afrykańska w 2022 r.; mając na uwadze, że celem polityki handlowej UE powinno być zagwarantowanie, że nasze umowy o wolnym handlu zawierają wyraziste rozdziały poświęcone zrównoważonemu rozwojowi, które obejmują sankcje egzekwowane w ostateczności, restrykcyjne normy pracy zgodne z konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz zobowiązania dotyczące środowiska i zmiany klimatu;
- O. mając na uwadze, że UE jest światowym liderem w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym innowacji przemysłowych, ze względu na jej wiodące na świecie instytucje, przedsiębiorstwa inżynieryjne i wysoko wykwalifikowaną siłę roboczą;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 1 lutego 2023 r. zatytułowany „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej”; uważa, że europejska strategia przemysłowa powinna mieć na celu zarówno zapewnienie Europie wiodącej pozycji w dziedzinie czystych technologii energetycznych, jak i usprawnienie istniejącej bazy przemysłowej oraz wspieranie jej transformacji w przyszłości poprzez tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy i wzrost gospodarczy dla wszystkich Europejczyków, aby zrealizować cele Zielonego Ładu;
 2. podkreśla znaczenie zwiększenia zdolności produkcyjnych UE w zakresie kluczowych technologii strategicznych, takich jak energia słoneczna i wiatrowa, pompy ciepła, sieci energetyczne, akumulatory, długoterminowe magazynowanie energii, produkcja elektrolizerów dla wodoru odnawialnego oraz prefabrykowanych trwałych materiałów budowlanych;
 3. podkreśla, że ważne jest, aby Komisja w pełni opracowała ścieżki transformacji przez określenie działań i środków wsparcia niezbędnych do utrzymania konkurencyjności wszystkich sektorów gospodarki przy jednoczesnej ich dekarbonizacji, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie klimatu i Zielonego Ładu;

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2041 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 275 z 25.10.2022, s. 33).

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

4. zwraca się do Komisji i Rady o uwzględnienie następujących kwestii, aby zapewnić, że plan osiągnięcia celu otwartej autonomii strategicznej oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej, będzie rzeczywiście ukierunkowany na Europę, zapewni konkurencyjność Europy, będzie dążył do rozwijania zdolności przemysłowych w całej Unii i chronił integralność jednolitego rynku, a jednocześnie zagwarantuje, że miejsca pracy pozostaną w Europie, a Europejczycy będą posiadali odpowiednie umiejętności pozwalające sprostać obecnym wyzwaniom;

Przewidywalne i uproszczone otoczenie regulacyjne

5. podkreśla, że ścieżki transformacji muszą zwiększać długoterminową pewność i przewidywalność regulacyjną dla inwestorów i służyć jako wytyczne dla przyszłych działań politycznych, które z kolei muszą ukierunkowywać przyszłe decyzje przemysłowe i inwestycyjne;

6. wzywa Komisję, aby opracowała skuteczną strategię na rzecz reorganizacji, delokalizacji i repatriacji produkcji przemysłowej w Europie, pozwalającą zdywersyfikować łańcuchy dostaw i ograniczyć emisje gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem pozytywnych skutków ubocznych we wszystkich państwach członkowskich;

7. zauważa, że normy europejskie będą wykorzystywane do promowania wprowadzania strategicznych technologii; uważa, że normy europejskie odgrywają bardzo ważną rolę w funkcjonowaniu jednolitego rynku i mogą zwiększyć konkurencyjność przemysłu europejskiego, obniżyć koszty i poprawić bezpieczeństwo, a także podnieść wydajność produkcji i innowacji; podkreśla znaczenie silnej obecności Europy w międzynarodowych organach normalizacyjnych;

8. wzywa Komisję, aby dostosowała swoją strategię przemysłową na rzecz konkurencyjności do zwiększania skali i komercjalizacji strategicznych technologii w Unii, co pozwoliłoby wypełnić lukę między innowacjami a wprowadzaniem ich na rynek przez zapewnienie finansowania ryzyka związanego z projektami technologicznymi i demonstracyjnymi na wczesnym etapie, a także przez rozwój wczesnych łańcuchów wartości, żeby wspierać technologie bezemisyjne na skalę komercyjną i inne zrównoważone środowiskowo produkty;

9. podkreśla, że potrzebne są szybkie procedury wydawania pozwoleń i przewidywalność, aby jak najszybciej uruchomić nowe projekty mające na celu wykorzystanie czystych i odnawialnych źródeł energii oraz poprawić zrównoważoność istniejących, przy jednoczesnym zminimalizowaniu obciążeń administracyjnych w pełnej zgodności z obowiązującymi ramami prawnymi; w tym kontekście zachęca Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszego rozpatrywania wniosków o środki wspomagające związane z planowaniem, budową i eksploatacją takich projektów;

10. przyjmuje do wiadomości wniosek Komisji dotyczący aktu w sprawie surowców krytycznych; przypomina o znaczeniu bezpiecznego dostępu do surowców krytycznych jako warunku wstępnego transformacji ekologicznej i cyfrowej, osiągnięcia naszych celów klimatycznych, konkurencyjnych łańcuchów wartości w Europie oraz wzmocnienia strategicznej niezależności; przypomina ponadto o potrzebie rozwoju recyklingu i stabilnych rynków wtórnych, a także o konieczności prowadzenia badań nad zastępowaniem surowców krytycznych; nalega na pełne wykorzystanie potencjału zasobów krajowych zgodnie z odpowiednimi normami; jest głęboko przekonany, że strategiczne projekty europejskie wymagają szybszych i bardziej przejrzystych procedur wydawania zezwoleń, dostępu do nowego finansowania i spójnych ram politycznych;

11. podkreśla znaczenie sprawiedliwej transformacji mającej na celu utrzymanie wysokiej jakości miejsc pracy i zatrudnienia w Europie przez zwiększenie konkurencyjności przemysłu; wzywa do podjęcia odpowiednich środków w celu wsparcia reindustrializacji i zapobieżenia deindustrializacji regionów europejskich za pomocą strategicznych międzyregionalnych projektów inwestycyjnych oraz planów rozwoju regionów znajdujących się w trudnej sytuacji, zwłaszcza w regionach przechodzących transformację, na obszarach wiejskich i oddalonych;

12. nalega, aby w swojej ocenie skutków Komisja przeprowadziła test suwerenności w celu oceny potencjalnego wpływu prawodawstwa i funduszy europejskich na tworzenie nowych niepożądanych zależności, w szczególności zależności od gospodarek nierynkowych i niewiarygodnych partnerów; zwraca się również do Komisji o dokonanie przeglądu najważniejszych obowiązujących przepisów w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej w tym zakresie;

Energia i zależności

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia dostaw energii na następną zimę oraz do przedstawienia dodatkowych i ambitnych planów, do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu przyspieszenia produkcji przystępnej cenowo, bezpiecznej i czystej energii, która zostanie udostępniona naszemu przemysłowi, oraz do zwiększenia oszczędności energii i środków w zakresie efektywności energetycznej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zreformowania struktury rynku energii elektrycznej;

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

14. podkreśla znaczenie uruchomienia rynku wodoru, przy jednoczesnym dążeniu do pozyskania czystego wodoru, poprzez ocenę roli różnych rodzajów wodoru, przyspieszenie jego produkcji i zmniejszenie biurokracji oraz opracowanie w trybie pilnym planu stworzenia niezbędnej infrastruktury;
15. zwraca uwagę na znaczenie przewidywalności, pewności i długoterminowych sygnałów dla inwestorów i innych podmiotów gospodarczych z punktu widzenia ułatwiania i pobudzania zasadniczych przemian w całej gospodarce;
16. podkreśla znaczenie wzmocnienia otwartej autonomii strategicznej UE poprzez zwiększenie jej zdolności w zakresie kluczowych technologii strategicznych określonych w komunikacie Komisji zatytułowanym „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej”, a także innych technologii, które mają zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności europejskiego przemysłu, takich jak kluczowe technologie prorozwojowe; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie pod koniec 2022 r. europejskiego sojuszu przemysłowego na rzecz fotowoltaiki słonecznej i europejskiej platformy czystych technologii;

Obciążenie regulacyjne

17. ponownie podkreśla potrzebę zmniejszenia zbędnych obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, przy zachowaniu najwyższych standardów dla konsumentów, pracowników oraz dla zdrowia i ochrony środowiska; nadal popiera zasadę „jedno więcej – jedno mniej”, aby osiągnąć ten cel;
18. popiera wprowadzenie przez Komisję testu konkurencyjności w ramach przygotowywania nowych przepisów, mając na uwadze, że każda ocena powinna również uwzględniać ochronę i zabezpieczenie praw pracowniczych i socjalnych; uważa, że aby przyczynić się do realizacji celów politycznych Unii, środki zaproponowane w ramach tego planu powinny – w stosownych przypadkach – wykorzystywać regulacje sprzyjające innowacjom oraz sprzyjać opracowywaniu takich regulacji, zgodnie z zasadą innowacyjności, aby wspierać szybsze i intensywniejsze przekształcanie istotnych unijnych zasobów wiedzy w innowację;

Szybszy dostęp do wystarczającego finansowania i Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności

19. zaznacza, że nowe inicjatywy polityczne, cele i zadania finansowane z budżetu UE, w tym zarówno projekty ogólnounijne, jak i transgraniczne, muszą być finansowane z dodatkowych, nowych pieniędzy; podkreśla, że śródkresowy przegląd WRF stanowi nadarzającą się w odpowiednim czasie i wyjątkową okazję do włączenia wszelkich nowych funduszy do budżetu UE;
20. wzywa Komisję do przeprowadzenia jasnej oceny kosztów i luk inwestycyjnych, uwzględniając również ustawę o obniżeniu inflacji oraz jej wpływ na Unię jako całość i w poszczególnych państwach członkowskich;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzależnienia finansowania unijnego od odpowiednich wymogów związanych z celami polityki publicznej, w szczególności z wymogami społecznymi, środowiskowymi i finansowymi, oraz do poszanowania unijnych praw pracowniczych, norm i lepszych warunków pracy, które beneficjenci powinni spełniać przez cały okres otrzymywania wsparcia publicznego, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej i otwartej konkurencji, równych warunków działania dla naszych przedsiębiorstw oraz poszanowaniu podstawowych zasad, na których opiera się nasz jednolity rynek;
22. podkreśla, że ostatnie wyzwania geopolityczne, przed którymi stoi Unia, pokazują, iż UE musi podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania swojej otwartej strategicznej autonomii, w tym również w dziedzinie obronności;
23. podkreśla potrzebę wzmocnienia programu InvestEU w zbliżającej się śródkresowej rewizji WRF, zgodnie z celami Zielonego Ładu; przypomina o znaczeniu przeglądu rozporządzenia w sprawie InvestEU⁽⁷⁾ w celu rozszerzenia zakresu wsparcia kapitałowego oraz stworzenia dodatkowych możliwości inwestycyjnych w strategicznych sektorach, aby pomóc przedsiębiorstwom, nie tylko MŚP, a także wspierać te, które ucierpiały z powodu rosyjskiej inwazji na Ukrainę, kryzysu energetycznego i inflacji, a także te, na które może mieć wpływ ustawa o obniżeniu inflacji; podkreśla znaczenie ograniczenia biurokracji i usprawnienia procedur składania wniosków, aby zwiększyć zdolności absorpcyjne;

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

24. uważa, że zasadnicze znaczenie ma to, by wniosek w sprawie nowego Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności opierał się na tej ocenie, a tym samym był odpowiedzią na rzeczywiste potrzeby; identyfikował istniejące fundusze, w tym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz obecne WRF, wykorzystywał w jak największym stopniu istniejące fundusze, które nie zostały jeszcze wykorzystane, i zapewniał nowe środki finansowe; nalega, aby fundusz nie był finansowany kosztem funduszy spójności ani funduszy, które już zostały zaangażowane;

25. podkreśla, że nowe zasoby własne są kluczowym czynnikiem umożliwiającym Unii realizację jej priorytetów politycznych; podkreśla, że dzięki wprowadzeniu takich nowych zasobów własnych zapewnione zostałyby trwałe finansowanie budżetu UE w perspektywie długoterminowej w celu uniknięcia finansowania nowych priorytetów UE ze szkodą dla istniejących programów i polityk UE; uważa, że wprowadzenie nowych zasobów własnych, jak uzgodniono w prawnie wiążącym porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r., przyniesie trwałe korzyści; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie zaangażowane w negocjacje w sprawie wzmocnionej współpracy do dołożenia wszelkich starań, aby do końca czerwca 2023 r. osiągnięto porozumienie w sprawie podatku od transakcji finansowych; ponadto zwraca się do Komisji o wykazanie się jeszcze większą ambicją i przedstawienie wniosków dotyczących nowych rzeczywistych zasobów własnych;

26. uważa, że Europejski Fundusz na rzecz Suwerenności powinien w kompleksowy sposób wzmocnić naszą otwartą strategiczną autonomię oraz transformację ekologiczną i cyfrową, zostać włączony do WRF w ramach dogłębnego przeglądu obecnych WRF, a także powinien mobilizować inwestycje prywatne;

27. uważa ponadto, że fundusz powinien finansować transgraniczną infrastrukturę energetyczną, unikając efektu uzależnienia od paliw kopalnych, oraz produkcję energii ze źródeł odnawialnych i efektywność energetyczną, wzmacniając tym samym realizację Europejskiego Zielonego Ładu, a także cyberbezpieczeństwo, konkurencyjność przemysłową, gospodarkę o obiegu zamkniętym, bezpieczeństwo żywnościowe i zrównoważony rozwój;

28. uważa, że fundusz powinien również zwiększyć inwestycje europejskie w całej Unii w kluczowych sektorach strategicznych, w tym m.in. w dziedzinie zdrowia, surowców i przestrzeni kosmicznej; uważa, że inwestycje te mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia naszej otwartej strategicznej autonomii i ograniczenia naszej zależności w sektorach strategicznych;

29. jest zdania, że jednym z celów funduszu jest również uniknięcie fragmentacji spowodowanej przez systemy krajowe i zapewnienie prawdziwie zjednoczonej europejskiej reakcji na obecny kryzys; podkreśla liczne zalety działania za pośrednictwem budżetu UE zamiast nieskoordynowanych działań w zakresie krajowej pomocy państwa; zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim próbom uelastyczenia zasad pomocy państwa, a jednocześnie niezapewnieniu europejskiego rozwiązania wszystkim państwom członkowskim, które nie dysponują dużymi zdolnościami fiskalnymi, aby polegać na masowej pomocy państwa;

30. utrzymuje, że każdy nowy fundusz należy ustanawiać zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i powinien on funkcjonować w obrębie WRF, co zapewni pełny nadzór ze strony Parlamentu; uważa, że pułapy WRF należy dostosować w taki sposób, aby uwzględnić wszystkie nowe fundusze, inicjatywy polityczne, cele lub zadania finansowane z budżetu UE; zauważa w tym kontekście, że budżet UE podlega obecnie presji inflacyjnej;

31. wzywa Komisję i Radę do wzmocnienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), aby wspierać rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu, dochody pracowników oraz samych pracowników, którzy zostaliby tymczasowo zwolnieni z powodu wzrostu cen energii;

32. podkreśla, że państwa członkowskie powinny uwolnić pełny potencjał istniejących instrumentów w zakresie zielonych zamówień publicznych, aby umożliwić dokonywanie inteligentnych i strategicznych wyborów dotyczących zamówień publicznych na wszystkich szczeblach zarządzania oraz wzmocnić bazę przemysłową UE; w związku z tym wzywa Komisję do jak najszybszego wydania strategicznych wytycznych dotyczących zamówień publicznych; wzywa Komisję do opracowania rozwiązań politycznych zachęcających do bardziej zrównoważonych zamówień publicznych; uważa w tym kontekście, że należy rozszerzyć stosowanie przez instytucje zamawiające społecznych i środowiskowych kryteriów udzielania zamówień, ponieważ pomogłoby to stymulować zrównoważoną transformację w sposób zharmonizowany i skoordynowany we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję do zdecydowanego

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

egzekwowania klauzuli społecznej zawartej w obowiązującej dyrektywie UE w sprawie zamówień publicznych⁽⁸⁾; przypomina, że zgodnie z obowiązującym prawem UE powinno być również możliwe włączenie klauzul zapewniających zgodność z układami zbiorowymi bez naruszania prawa Unii dotyczącego zamówień publicznych;

33. jest przekonany, że do tej pory potencjał w zakresie integracji aspektów innowacyjnych, społecznych i środowiskowych dyrektywy w sprawie zamówień publicznych był jedynie częściowo wykorzystywany w UE; wzywa państwa członkowskie i Komisję do jak najlepszego wykorzystania istniejących przepisów w celu wspierania produkcji i stosowania produktów wytwarzanych w UE; apeluje o wykorzystanie tej dyrektywy, w tym partnerstw innowacyjnych, do odzyskania suwerenności w kluczowych sektorach, wspierania rozwoju gospodarki zrównoważonej pod względem społecznym i środowiskowym oraz wzmocnienia lokalnych przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;

34. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na sektory energochłonne w opracowywanych obecnie rozdziałach dotyczących REPowerEU; uważa, że w razie potrzeby należy zwiększyć wsparcie finansowe na rzecz transformacji tego sektora, aby zapewnić jego konkurencyjność i zrównoważony charakter w kontekście wysokich cen energii;

Pomoc państwa

35. jest głęboko przekonany, że ściśle uregulowanie pomocy państwa na jednolitym rynku jest zasadniczym elementem dobrobytu gospodarczego Europy, ponieważ ułatwia solidną konkurencję na równych zasadach wolnych od zakłóceń;

36. zaznacza, że unijne zasady pomocy państwa powinny zostać uproszczone i powinny umożliwiać elastyczność umożliwiającą osiągnięcie strategicznych celów Europy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje prace przygotowawcze Komisji nad tymczasowymi ramami kryzysowymi i przejściowymi, które obejmują również przedsiębiorstwa wytwarzające produkty strategiczne, technologie transformacyjne, czyste innowacyjne technologie oraz cele energetyczne; podkreśla, że wszelka elastyczność powinna być ukierunkowana, tymczasowa, proporcjonalna i spójna z celami polityki UE;

37. wspiera Komisję i jej propozycję ram dotyczących zachęt podatkowych, które nie powodują zakłóceń na jednolitym rynku;

38. podkreśla jednak, że nieskoordynowane zasady pomocy państwa w całej Europie utrudniłyby ożywienie gospodarcze i zagroziłyby istnieniu jednolitego rynku; uważa, że kontrole pomocy państwa mają na celu zwiększenie dobrobytu konsumentów i zachowanie równych warunków działania;

39. uważa, że Komisja musi wziąć pod uwagę potencjalny wpływ każdej reformy zasad pomocy państwa na jednolity rynek;

40. jest zaniepokojony czasem potrzebnym do realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, a także długim czasem oczekiwania na decyzje Komisji w sprawie zgłoszeń dotyczących pomocy państwa; wzywa Komisję do zreformowania i usprawnienia systemu zgłoszeń, tak aby każde zgłoszenie było rozpatrywane najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy;

41. uznaje wkład rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽⁹⁾ w należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego i apeluje do Komisji o dalsze promowanie i egzekwowanie jego podstawowych zasad; jednocześnie wzywa Komisję do przyspieszenia wysiłków na rzecz wywiązania się z zobowiązania do dokonania przeglądu zawiadomienia w sprawie definicji właściwego rynku do celów unijnego prawa konkurencji, aby dostosować ją tak, by odzwierciedlała zwiększoną globalną konkurencję w wybranych kluczowych sektorach strategicznych;

Poprawa jakości miejsc pracy i umiejętności

42. podkreśla, że europejska strategia przemysłowa powinna przyczynić się do wzmocnienia europejskiego modelu społecznej gospodarki rynkowej; podkreśla w tym kontekście znaczenie promowania równości płci i równych szans;

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by plan przemysłowy UE mógł pomóc w osiągnięciu sprawiedliwej transformacji i jej celów, w tym w tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy zapewniających sprawiedliwe warunki pracy i dobre wynagrodzenie, promowaniu rokowań zbiorowych i poszanowaniu układów zbiorowych;
44. podkreśla znaczenie dostępu do szkoleń i zmiany kwalifikacji pracowników w branżach i sektorach, które muszą przejść zasadnicze zmiany w perspektywie transformacji ekologicznej i cyfrowej; podkreśla, że kwalifikacje i poświadczone kompetencje stanowią wartość dodaną pracowników, poprawiając ich pozycję na rynku pracy, i mogą być przenoszone w przypadku przepływu na rynku pracy; wzywa do ukierunkowania publicznej polityki w dziedzinie umiejętności na certyfikację i walidację kwalifikacji i kompetencji;
45. z zadowoleniem przyjmuje wkład planu w zapewnienie wysoko wykwalifikowanej siły roboczej dla przemysłu europejskiego poprzez zwiększenie znaczenia umiejętności i wykorzystanie lokalnych paktów na rzecz umiejętności przy jednoczesnym wspieraniu rozwoju punktów kompleksowej obsługi i lokalnych ośrodków rozwoju umiejętności, a także dążeniu do wykorzystania talentów w UE, zwiększenia transgranicznej mobilności pracowników oraz przyciągnięcia wykwalifikowanej siły roboczej z państw spoza UE za pośrednictwem europejskiej puli talentów; wzywa Komisję do przedstawienia planu poprawy atrakcyjności Europy jako miejsca zatrudnienia dla inżynierów i pracowników naukowych;
46. apeluje, aby plan przemysłowy UE tworzył synergie i powiązania z ogólną polityką w dziedzinie edukacji ze względu na duży oddźwięk tego sektora; podkreśla, że konieczna jest koordynacja z europejską strategią na rzecz uniwersytetów w celu wspierania współpracy z ekosystemem przemysłowym, w szczególności poprzez realizację strategicznych działań w zakresie badań naukowych i innowacji; podkreśla, że aby dysponować wykwalifikowanym personelem posiadającym umiejętności ekologiczne i cyfrowe w przemyśle, niezbędne są szkolenia zawodowe;
47. podkreśla, że trzeba, aby ten plan przyczynił się do osiągnięcia celów i zadań na 2030 r., określonych w programie polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie”, w tym przez stworzenie dostępu do zatrudnienia dla młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezszołującej się (NEET) oraz osób o niższym poziomie umiejętności;
48. zwraca uwagę na fakt, że chociaż ogólnie poziom uczestnictwa w szkoleniach w UE stale rośnie, jest on nadal znacznie niższy od celu, zgodnie z którym każdego roku, do roku 2030, w szkoleniach będzie uczestniczyć 60 % dorosłych, czego powodem jest również brak zainteresowania i indywidualne przeświadczenie o braku takiej potrzeby; podkreśla, że systemy kompensacyjne oparte na umiejętnościach są użytecznym narzędziem zwiększania uczestnictwa w szkoleniach;

Otwarty i uczciwy handel na rzecz odpornych łańcuchów dostaw

49. przypomina, że jedno na pięć miejsc pracy w Unii zależy od eksportu; wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie do wspierania nowych partnerstw gospodarczych z krajami demokratycznymi, aby Unia i jej partnerzy mogli m.in. wspólnie stawić czoła zmianie klimatu i skutkom rosyjskiej agresji;
50. wzywa Komisję do oceny obecnej zależności i do znalezienia alternatywnych źródeł dywersyfikacji europejskich łańcuchów dostaw w odniesieniu do krytycznych technologii i surowców oraz podkreśla potrzebę lepszej koordynacji, a także wspólnych wysiłków na rzecz stworzenia odpornych łańcuchów dostaw w celu zaspokojenia potrzeb przemysłu UE; przyjmuje do wiadomości planowany wniosek dotyczący aktu w sprawie surowców krytycznych;
51. wyraża zadowolenie z instrumentów przyjętych w ramach tego mandatu w celu zwalczania nieuczciwych praktyk partnerów handlowych, w szczególności w zakresie zamówień publicznych i subsydiów zagranicznych; wzywa Komisję do ich pełnego wykorzystania; ponadto wzywa Komisję do przyjęcia bardziej zdecydowanego stanowiska w sprawie zwalczania nieuczciwej konkurencji na świecie, takiej jak konkurencja spowodowana nieuzasadnioną pomocą państwa;
52. ponadto wzywa Komisję do zaproponowania nowej generacji partnerstw na świecie w pełni wykorzystujących gospodarcze i polityczne możliwości wywierania wpływu przez UE na jej obecnych partnerów handlowych, aby zagwarantować, że Unia uzyska jak najwięcej dla eksportu i importu swojego przemysłu przy jednoczesnym promowaniu swoich wartości i standardów, w szczególności praw człowieka i Europejskiego Zielonego Ładu; apeluje do Komisji o wykorzystanie wszystkich instrumentów polityki handlowej Europy w celu wspierania jej dobrobytu przez poszukiwanie i tworzenie nowych partnerstw handlowych oraz o ochronę jednolitego rynku przed zakłóceniami ze strony państw spoza UE;

Czwartek, 16 lutego 2023 r.

53. wzywa Komisję do zadbania o to, by partnerstwa te wspierały przejście na ekologiczny przemysł w UE i w krajach partnerskich;
54. podkreśla potrzebę pilnej reformy Światowej Organizacji Handlu, aby zapewnić jej skuteczność, zachować oparty na zasadach globalny system handlu, uniknąć wyścigu o dotacje i nieuczciwej konkurencji, a także zapewnić funkcjonowanie organu rozstrzygania sporów w celu egzekwowania zasad uzgodnionych na szczelbu wielostronnym;
55. podkreśla znaczenie szybszego wdrożenia przepisów rozporządzenia w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w celu stworzenia odporności i wzmocnienia strategicznych łańcuchów dostaw;

Amerykańska ustawa o obniżeniu inflacji

56. wyraża zaniepokojenie przepisami amerykańskiej ustawy o obniżeniu inflacji, która dyskryminuje przedsiębiorstwa z UE, i wzywa Komisję do przystąpienia do prac z administracją USA w celu znalezienia zgodnego z zasadami WTO rozwiązania w grupie zadaniowej ds. ustawy o obniżeniu inflacji; uznaje jednak cel ustawy, jakim jest promowanie czystej produkcji i innowacji w dziedzinie czystych technologii oraz przyspieszenie działań na rzecz klimatu;
57. apeluje do Komisji i państw członkowskich o szybką ocenę potencjalnego wpływu ustawy o obniżeniu inflacji na przemysł europejski i jego konkurencyjność, z uwzględnieniem obecnych wyzwań dotyczących rozciągniętych łańcuchów dostaw oraz wysokich kosztów energii, transportu i surowców;
58. zauważa, że niektóre elementy amerykańskiej ustawy o obniżeniu inflacji oraz duża ilość uruchomionych środków finansowych mogą stanowić wyzwanie dla transatlantyckiego handlu i inwestycji;
59. wzywa Komisję do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w celu zapewnienia jak największej zgodności wdrażania ustawy o obniżeniu inflacji z europejskimi interesami; w szczególności wzywa Komisję do dopilnowania, aby UE była objęta wyjątkami przewidzianymi w ustawie o obniżeniu inflacji dla krajów, które uczestniczą we współpracy w zakresie wolnego handlu, oraz aby produkty europejskie kwalifikowały się do ulg podatkowych w taki sam sposób jak produkty amerykańskie;
60. wzywa Komisję do współpracy z krajami o zbieżnych poglądach, aby wpłynąć na wdrażanie ustawy o obniżeniu inflacji, w szczególności w strategicznych sektorach europejskiej gospodarki; podkreśla, że UE powinna być gotowa do zaskarżenia ustawy o obniżeniu inflacji za pośrednictwem systemu rozstrzygania sporów, jeśli ocena wykaże, że wdrażanie ustawy nadal jest dyskryminujące;

o

o o

61. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, Agencji Praw Podstawowych UE, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu w celu przekazania parlamentom i radom na poziomie niższym niż krajowy, Radzie Europy i Organizacji Narodów Zjednoczonych.